

UNIVERSITETET I OSLO

UNIVERSITETSDIREKTØREN

Moderniseringsdepartementet

Postmottak@mod.dep.no

Postboks 1072, Blindern
N-0316 Oslo

Administrasjonsbygningen, 9. etg.

Deres saksnr. 200404123
Saksnr.: 05/10740-2
Saksbehandler: Arild Skramstad
E-mail: arild.skramstad@admin.uio.no

Telefon: +47 22 85 63 01
Telefaks: +47 22 85 44 42

Oslo, 5.juli 2005

Endring i regelverket for offentlige anskaffelser Merknader til høringsnotatet

Vi viser til departementets høringsnotat datert 4.april 2005.

Vi har følgende merknader:

Forslag til endring, Lov av 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser:

§1 Formål:

Ang uttrykket ”samfunnstjenlig”:

UiO slutter seg til at den offentlige anskaffelsesvirksomheten skal skje på en samfunnstjenlig måte.

Når det er sagt kan formålsparagrafen også oppfattes slik at det skal stilles tilsvarende krav til de leverandører det offentlige velger. I så tilfelle kommenterer vi følgende:

All lovlig næringsvirksomhet bør anses å være samfunnstjenlig i lovverk som bl.a. har til hensikt å fremme konkurranse.

§7a første ledd:

Organet bør ha tverrfaglig kompetanse. Innkjøpsprosessene inneholder mange forretningsmessige avgjørelser – disse inneholder en stor grad av skjønn og universell praksis. Dette bør tydeligere angis i loven.

§7b Overtredelsesgebyr:

Det kan anses spesielt å innføre en slikt tiltak overfor en innkjøpsprosess basert på en mengde innspill og vurderinger fra forskjellige deltagere i prosessen. Bl.a. vurderinger av å benytte unntaksbestemmelsene til direkte kjøp.

De innkjøpsansvarlige kan derfor tendere til å komplisere begrunnelsene for å være på den sikre siden og derigjennom bidra til forsinkelser, øvrige komplikasjoner og også mindre fordelaktige betingelser.

Bemerk spesielt avveininger som foretas innenfor vitenskapelig begrunnede kjøp om direkte kjøp kan gjøres eller ei. Disse avveiningene kan være vanskelige å forstå innenfor rimelige tidsrammer for konkurrerende leverandører. Slike avveininger vil også komplisere for eksempel kjøp av utstyr til håndverkere og annet utstyr spesifiserbart kun med individuelle preferanser. Over tid kan slike fagområder forflates idet udefinerbare egenskaper som i praksis er reelle, men også vanskelig forståelige, må vike for teoretisk begrunnede spesifikasjoner.

Forslag til endring, forskrift om offentlige anskaffelser:

§1-1 Formål

Bemerk merknader ovf.

§2-1 Anvendelsesområde for de ulike bestemmelsene i forskriften osv:

Det bør være en forenklet utlysningssplikt ned til et beløp av 50.000 kr for å ivareta bredest mulig konkurranse og for å bedre fremme muligheter for nyetablering av små bedrifter og lignende.

§2-3 (1):

Istf ”.. den samlede verdi...” bør stå ”...den anslåtte samlede verdi...”.

Bemerk for øvrig at hvor mange, eller hvilke kontrakter saken vil omfatte ikke nødvendigvis er kjent på kunngjøringspunktet. Man forholder seg til en pakke av kontrakter .

§2-3 (2):

”.. på kontrakten ..” . Det menes antagelig her ” .. tildelingen av kontrakten/-ene”

§3-7 Språkkrav:

Tilhørende dokumentasjon i anbud er som oftest utformet på et annet språk. Det bør ikke gis anledning å forutsette at all tilhørende dokumentasjon skal være på norsk idet dette vil redusere konkurransen og kan brukes til diskriminerende forhold.

§6-3 (1):

Det menes antagelig her rammeavtaler for lik vare eller tjeneste – ofte kalt parallelle rammeavtaler.

Vår merknad er todelt:

Parallellitet kan tolkes vidt forskjellig av forskjellige aktører. Bortsett fra standardiserte råvareliggende produkter (oljeprodukter, malm, enkelte datakomponenter o.l) finnes det, etter vår mening, veldig få anledninger til å kalle flere rammeavtaler inngått på basis av en utlysning for parallelle. Det skjer med de aller fleste produkter, og også tjenester, en løpende utvikling og forbedring gjennom avtaleperioden. Det beste av denne utviklingen vil kjøperen ta del av ved å øke kjøpsvolumet mot den leverandør som utvikler og forbedrer sine produkter mest – og da på bekostning av en annen rammeavtaleleverandør. Grunnlaget for parallelliteten er til stede bare på tidspunkt for avtaleinngåelsen, og det bør kunne tas hensyn til at avtaleleverandører og deres produkter utvikler seg forskjellig i avtaleperioden.

M.a.o. kravene til forutberegnelighet må tilpasses dette forhold bedre – som også vil være til fordel for KOFA's vurderinger i etterkant.

Vår annen bemerkning er at det også bør kunne inngås slike avtaler som beskrevet over med kun to eller flere leverandører for å redusere kompleksiteten av arbeidet i oppfølgingsfasen/gjennomføringsfasen. Oppfølging av rammeavtaler (- å foreta avrop bl.a.) er ofte et desentralisert ansvar helt ned til brukernivå.

Med vennlig hilsen

Hanne Harlem
Universitetsdirektør

Stein Helgesen
Økonomidirektør

Kopi: Utdannings- og forskningsdepartementet